

Mál nr. 246/2014

M
og
vátryggingafélagið X v/ ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar A
og
vátryggingafélagið Y v/ ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar B.

Árekstur á Álaugarvegi á Höfn við gatnamót Álaleiru þann 27.6.2014.**Gögn.**

125. Málskot, móttakið 8.8.2014, ásamt fylgigögnum.

126. Bréf Y, dags. 22.8.2014, ásamt fylgigögnum.

127. Bréf X, dags. 25.8.2014, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Bifreiðunum A og B var ekið austur Álaugarveg og var A ekið á eftir B. Við gatnamót Álaleiru rákust saman hægra framhorn A og framanverð vinstri hlið B.

Í vettvangsskýrslu lögreglu er haft eftir ökumanni A að hann hafi séð B fyrir framan sig á lítilli ferð og sýnst sem henni yrði beygt til hægri inn á Álaleiru. Þá hafi hann farið yfir á vinstri akrein, en í sömu andrá hafi B verið beygt snögglega til vinstri. Hann hafi þá beygt undan til vinstri en það ekki tekist og hafi A rekist á B. Ökumaður A kvaðst ekki hafa séð hvort stefnuljós hafi verið logandi á B.

Eftir ökumanni B er haft í vettvangsskýrslu lögreglu að hann hafi litið í baksýnispegil rétt vestan gatnamóta Álaugarvegs og Álaleiru og ekki séð neina bifreið koma. Hann hafi svo ætlað að snúa við á gatnamótunum og þá hafi A verið ekið á B. Ökumaðurinn taldi sig hafa gefið stefnumerki en var þó ekki viss. Í síðari skýrslu hjá lögreglu kvaðst ökumaður B hafa ætlað að beygja til vinstri inn á Álaleiru og snúa svo við á planinu við Álaugarveg 9. Hann hafi gefið stefnumerki til vinstri og verið nýbúinn að taka beygjuna þegar A hafi komið og árekstur orðið.

Á vettvangi var haft eftir vitni, sem kvaðst hafa séð áreksturinn frekar greinilega, að það hafi ekið Álaleiru til norðurs og verið að koma að gatnamótunum þegar áreksturinn varð. Vitnið kvað B hafa að mestu verið komna fram hjá gatnamótunum þegar henni var beygt til vinstri. Vitnið kvaðst ekki geta sagt til um hvort stefnuljós hafi logað á B þar sem það hafi einungis séð hægri hlið B. Þá gat vitnið ekki sagt til um hvort A hafi verið á meiri hraða en hámarkshraða.

Álit.

Leggja verður til grundvallar í máli þessu að ökumaður B hafi ætlað að snúa við á gatnamótum Álaugarvegs og Álaleiru, eins og hann bar í vettvangsskýrslu lögreglu, enda fær sú frásögn stöð í framburði ökumanns A og vitnis sem kvað B hafa verið beygt til vinstri þegar hún var að mestu komin fram hjá gatnamótunum. Við þetta ber að miða þótt nákvæm staðsetning ökutækja á akbrautinni í aðdraganda árekstursins liggi ekki fyrir með skýrum hætti í gögnum málsins. Ökumanni B bar, áður en hann snéri við, að ganga úr skugga um að það hafi verið unnt án hættu eða óþæginda fyrir aðra, sbr. 1. mgr. 17. gr. umferðarlaga nr. 50/1987. Á þessu varð misbrestur. Ökumaður B hefur sönnunarbyrði um það að hann hafi í tæka tíð gefið stefnumerki um fyrirhugaða

stefnubreytingu. Eins og mál þetta liggur fyrir hefur sú sönnun ekki tekist. Að framangreindu virtu ber ökumaður B sök á árekstrinum. Ekki verður talið nægilega sannað að áreksturinn megi rekja til framúraksturs af hálfu ökumanns A eða annarra atvika sem hann ber ábyrgð á. Eru því ekki efni til að leggja á hann sök.

Niðurstaða.

Leggja ber alla sök á ökumann B.

Reykjavík, 16. september 2014.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.